

אשר לסיפור עצמו כמה תשובות להערות: —

א. הסיפור עוסק ברמת הפלוגה ולא ברמות גבוהות ממנה. פעולתו של המגיד אינה ענין לכאן. אם פעל נכון או לא, אין בזה כדי להשפיע על מסקנותינו לגבי פעולת הפלוגה שפעלה עצמאית;

ב. הפלוגה נעה במבנה נכון. לפניה צעדה יחידת חוד שהבטיחה את תנועת הפלוגה. יחידה זו היא שהתגברה על המארב אשר הפתיע אותה בדרכה;

ג. כניסת הפלוגה לשטח ההיערכות והיציאה ממנו היו מהירות ביותר — סה"כ שתיים-שלוש דקות;

ד. את המחלקה השלישית השאיר המ"פ בשטח ההיערכות כמחלקת עתודה, ופעולתו זו היתה נכונה; ה. התנועה משטח ההיערכות אל היעד בוצעה כשכל מחלקה נעה בשורותיים אל היעד שלה. צורת-תנועה זו נלמדת במרבית הצבאות בעולם; היא באה להבטיח שליטת המפקד על הכוח ואפשרות נוחה למעבר הפירצה בגדר. אין כל הבדל בכל הנוגע לתנועה עד לגדרות באם הלחימה היא על יעד מבוצר או על יעד רגיל. רק עם הגיע הכוחות לגדר, ולאחר שיעברו בה, תהיה חלוקת הכוחות שונה, לגבי שני סוגי היעדים, והלחימה על היעד מתבצעת אז בצורות שונות.

ואלו הפעולות שנעשו — או שלא נעשו — בסיפור זה שמהן רצינו להפיק לקחים:

התנועה אל היעד התנהלה בשטח מישורי וחשוף; התנועה היתה במבנים מכונסים — וכתוצאה מכך נפגעו

רבים מחיילי הפלוגה ברגע שהואר השטח מסביבו; הפלוגה לא תורגלה לעבור בלילה למבנים פרוסים — לכן הלך ורב מספר נפגעים, ולא הצליחו חיילי הפלוגה ליצור אש משל עצמם; בתנאים כאלה ביום אנו משתמשים בעשן. בלילה אין מלמדים בצבאות העולם את השימוש בעשן — ולכן כנראה לא נוצר מסך-עשן ע"י הפלוגה.

מהן המסקנות אליהן עשוי הסיפור להביא את הקורא: — אנו חייבים לתת את דעתנו להופעת גורם התאורה על אמצעייו השונים, כגון פצצות-תאורה או הפעלת זרקורים. רים. כתוצאה מכך עלינו לעשות את הפעולות הבאות: —

● לבחור גם בלילה צירי גישה מוסתרים ליעד — מתוך הנחה שהשטח מסביב ליעד יואר;

● לתרגל את היחידה לעבור למבנים פרוסים ברגע שיואר השטח;

● לאחר המעבר למבנה הפרוס להפעיל את אש הפלוגה כפי שהדבר נעשה ביום;

● ליצור מסך-עשן בעזרת מרגמה בת 52 מ"מ הנמצאת בפלוגה;

● להנחית עשן על היעד באמצעות הארטילריה;

● להכניס את הלהביוור הקל לשימוש במסגרת הפלוגה. לסיכום הייתי מציע לשרן ינוקא להפנות את תשומת לבו לבעיה חשובה זו. רצוי מאוד שיעיין מעט בספרות המקצועית המקדישה, בעת האחרונה, מקום הולך ורב לנושא התאורה בלילה.

ר. רם

שמות מחנות

דוגמאות לכך: —

על אותו שלט שנקבע בכניסה למחנה הצבאי תהינה כתובות, מתחת לשם, מלים אחדות המספרות על פעלו של האיש, שעל שמו נקרא המחנה, ועל נסיבות מותו. במקומות בהם נערך קרב, והם רבים מאד, יוצב שילוט נוסף בנוסח: „עצור וזכור! אתה הולך בדרכה של חטיבה... בדרכה לכבוש את משלט...“.

אין צורך באנדרטות-ענק, כאלו שמקימים צבאות זרים; כדי להזכיר את מאורעות העבר. די בשלטים עם כתובות מתאימות, אך חשוב כי אלה יוצבו כך שעינו של עובר האורח תיתקל בהם לעתים קרובות.

ברוך זו של ציון העבר יהיה ספר ההסטוריה לא רק כרוך וניצב באורז-הספרים, אלא פרוס וקריא גם לשאינם מצויים אצל הקריאה העיונית.

אלכס

לאורת העובר בדרכי הארץ, צפויות לא פעם חוויות זכרון לנוכח פרט זה או אחר במראה הנוף. הארץ קטנה, ורבים מאלה שנעו פעם חמושים בשדותיה, או מאלה שישבו במשלט בימי גשם ושרב, רכונים היום אל חלון האוטובוס או המכונית בחולפם על-פני חבל ארץ מוכר משכבר. במיוחד נעורים זכרונות למראה מחנה צבאי, מאלה החבויים. בצידי הדרכים, ורק שלט קטן — נושא שם אלמוני של לוחם או של מפקד שנפל — מציינ כי כאן היה פעם כור התוך לאלפי לוחמים.

גם היום, כאן, שוקקים מחנות אלה שפע נעורים. אך יש וזכר ראשונים נגזז קמעה מפני טבעיות ורצף-ההמשך, ואנו, שכה רוצים כמסורת, מתקשים לגבשה מתוך עבר שטרם הפך להסטוריה. לנוכח עובדות אלו ייטב אולי לגקוט באמצעים מכוונים שיבלטו את מאורעות העבר ויחיו את זכרם. האפשרויות רבות בתחום זה, והרי כמה